

Nye Rogaland Teater og Stavanger museum – juryrapport

Plan- og designkonkurranse 2025

Stavanger kommune
Rogaland Teater
Museum Stavanger (MUST)

Utgiver: Stavanger kommune
Publiseringsdato: 2. desember 2025

Stavanger
kommune

Innhold

1	
Innledning	4
2	
Konkurransens gjennomføring	6
3	
Innleverte utkast	7
4	
Juryens arbeid	8
5	
Evalueringskriteriene	10
6	
Juryens generelle kritikk	13
7	
Juryens individuelle kritikk av utkastene	18
8	
Juryens beslutning	37
9	
Juryens anbefaling for videre arbeid	38
10	
Forfattere av konkurranseutkastene	39
11	
Juryens underskrifter	40

1 Innledning

Stavanger kommune, Rogaland Teater og Museum Stavanger (MUST) har invitert til en plan- og designkonkurranse for nytt teater- og museumsbygg på Kannikhøyden i Stavanger sentrum. Prosjektet skal styrke regionens kulturtilbud og skape en nasjonalt ledende arena for nyskapende kulturformidling.

Bakgrunnen for konkurransen er et tydelig behov for moderne scener, fleksible utstillingsarealer og felles publikumsfunksjoner. De historiske bygningene på Kannikhøyden skal bevares og revitaliseres og slik ivareta prinsippet om vern gjennom bruk, samtidig som nybygget skal tilføre området høy arkitektonisk kvalitet og attraktive byrom. Ambisjonen er å skape et bygg som både oppfyller dagens behov, og som i framtiden vil stå som et kulturminne fra vår tid.

Det nye teater- og museumsbygget skal legge grunnlaget for en banebrytende sambruksløsning mellom et teater og et museum av denne størrelsesorden. Sambruk og samhandling vil ikke bare gi mer effektive løsninger, men også åpne for nye tilbud og funksjoner som vil berike kulturtilbudet i Stavanger-regionen.

Kannikhøyden skal utvikles til en attraktiv møteplass og en nasjonalt ledende arena for nyskapende kulturformidling og opplevelser. Det nye bygget vil gjøre det mulig for Rogaland Teater og Museum Stavanger (MUST) å skape unike og varierte kunst- og kulturopplevelser av høy kvalitet.

Vinner av konkurransen er:

Etter Eckhoff – Mellom trær, bygg og by

Juryen har videre rangert konkurranseutkast med følgende motto:

På andreplass

Samspill

På delt tredje plass

***Varde – et topografisk kulturkvartal
og Fjellspeil***

2 Konkurransens gjennomføring

Anskaffelsen gjennomføres i henhold til lov av 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesloven) og forskrift 12. august 2016 nr. 974 om offentlige anskaffelser (FOA) del I og del V.

Konkurransen gjennomføres som en begrenset plan- og designkonkurranse jf. FOA del I og V.

Oppdragsgiver skal inngå en tjenestekontrakt med vinneren av plan- og designkonkurransen, jf. FOA § 13-4 bokstav g.

Konkurransen gjennomføres i fem trinn

1. Kvalifikasjonsfase – prekvalifisering av deltakere
2. Utvelgelsesfase – inntil seks deltakere inviteres
3. Utarbeidelse av løsningsforslag – basert på konkurranseprogrammet
4. Evaluering av løsningsforslag – juryens vurdering
5. Kåring av vinner og kontraktsinngåelse

Det kom inn 37 søknader om deltakelse og utvelgelseskomiteen har etter en samlet vurdering valgt ut følgende seks team:

- Arkitektfirma Helen & Hard og Lundgaard & Tranberg
- Dorte Mandrup og Holon
- Kima Arkitektur og Mestres Wåge Arkitekter
- Lund Hagem Arkitekter, DRDH Architects, Jonas Thor og Edit
- Moreau Kusunoki
- Team Reiulf Ramstad

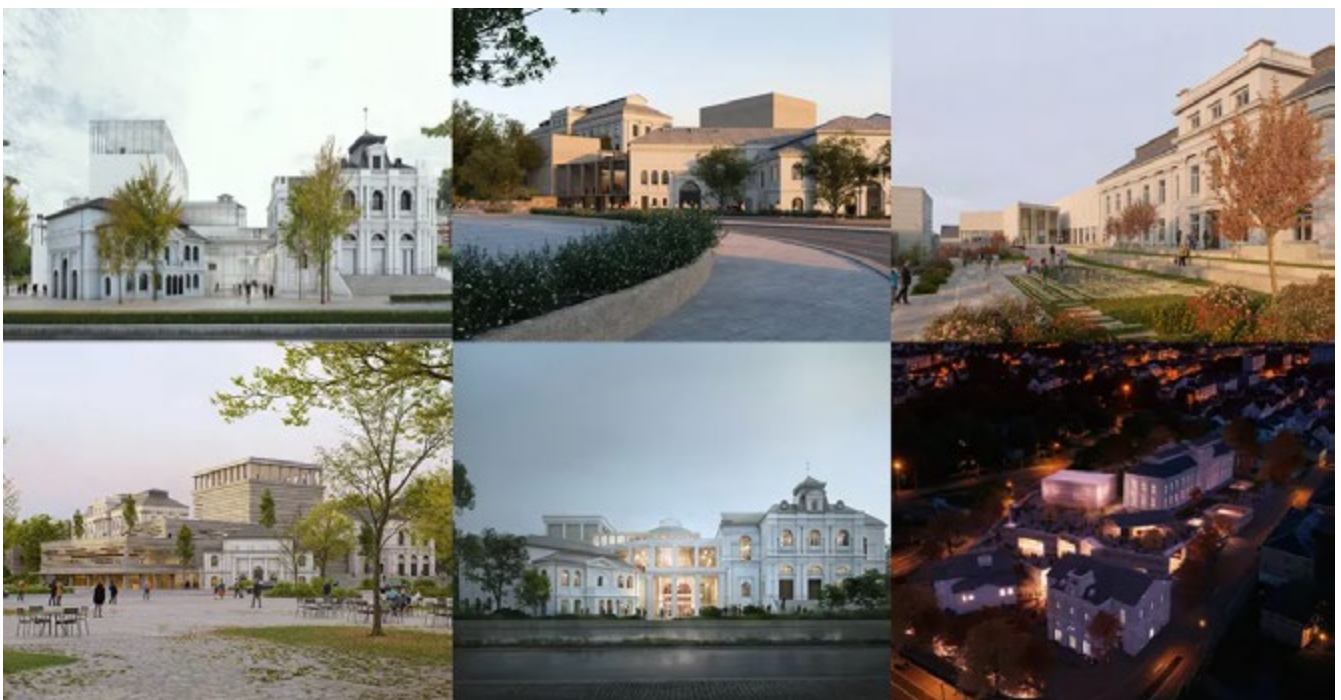
3 Innleverte utkast

De seks prekvalifiserte teamene har levert følgende anonymiserte forslag innen fristen 10.10.2025:

1. Varde – Et topografisk kulturkvartal
2. Etter Eckhoff – Mellom trær, bygg og by
3. Samspill
4. Kannikhøyden
5. Fjellspeil
6. Alt henge sammen

Samtlige deltakere leverte fysisk modell før utsatt frist
22. oktober 2025 kl. 12.00

Før utkastene ble videresendt til juryen, ble de gjennomgått av konkurransefunksjonær for å sikre at anonymitetsprinsippet ble konsekvent ivaretatt.

4 Juryens arbeid

MANDAT

Juryens mandat har vært å kåre ett vinnerforslag og rangere nummer to og tre basert på konkurranseprogrammets mål og evalueringskriterier.

JURYEN

Juryleder:	Tormod W. Losnedal (H), ordfører Stavanger kommune
Jurymedlem:	Siri Aavitsland, administrerende direktør Museum Stavanger (MUST)
Jurymedlem:	Glenn André Kaada, teatersjef Rogaland Teater
Jurymedlem:	Ole Ueland (H), fylkesordfører Rogaland fylkeskommune
Jurymedlem:	Emnet Gaim Kebreab, styreleder Black Box Teater og kunstnerisk rådgiver Riksteatret
Jurymedlem:	Maiken Ree (Ap), utvalgsmedlem Stavanger bystyre
Jurymedlem:	Tor Jørgen Stray Zahl Pettersen, seksjonssjef byutvikling, Stavanger kommune
Jurymedlem:	Adnan Harambasic, arkitekt, SAAHA
Jurymedlem:	Ragnar Evensen, arkitekt og direktør by- og stedsutvikling, Kristiansand kommune
Jurymedlem:	Bård Helland, arkitekt, Asplan Viak
Jurymedlem:	Anne Kristine Aadnesen, landskapsarkitekt, LINK Landskap
Jurysekretær:	Erik Sandsmark, arkitekt

Som rådgivere til juryen har følgende vært engasjert:

Kontroll av arealer: Bark arkitekter og studio hoh
 Trafikkfaglig vurdering: Asplan Viak
 Planfaglig vurdering: Asplan Viak
 Gjennomførbarhet: Norconsult

ANONYMITET

Anonymitetsprinsippet har konsekvent blitt ivaretatt i juryens arbeid.

JURYENS MØTER

Det er gjennomført fem jurymøter i Stavanger: 17.10, 23.10, 31.10, 7.11 og 14.11.2025. I det første møtet hadde juryen en befaring av tomt og byggene til Rogaland Teater og Stavanger museum.

Første rekke fra venstre:

Maiken Ree, Anne Kristine Aadnesen, Ole Ueland, Tormod W. Losnedal.

Andre rekke fra venstre:

Erik Sandsmark, Bård Helland, Adnan Harambasic, Ragnar Evensen, Glenn André Kaada, Tor Jørgen Stray Zahl Pettersen, Siri Aavitsland, Emnet Gaim Kebreab.

Fotograf: Solfrid Sande, Stavanger kommune

Evalueringskriteriene

Formålet med konkurransen er å få fram det beste løsningsforslaget for Nye Rogaland Teater og Stavanger museum.

Konkurransesgrunnlaget beskriver i kapittel 10.3 evalueringskriterier som juryen skal bruke i sin vurdering av konkurranseutkastene.

«Juryen skal foreta en helhetsvurdering av løsningsforslaget og avgjør hvem som vil bli kåret til vinner.»

«De utvalgte leverandørene skal levere løsningsforslag som svarer på konkurranseprogrammet, med spesielt hensyn på prosjektmål, romprogram og funksjonsbeskrivelse.»

«Rom- og funksjonsprogrammet er ikke et absolutt skal-krav, men en forutsetning for å ivareta institusjonenes behov. Det gis rom for løsninger som sikrer bedre sambruk og arealutnyttelse, forutsatt at funksjonene i funksjonsbeskrivelsen er ivaretatt. Tilbyderne vil bli evaluert på hvorvidt løsningsforslagene oppfyller prosjektets mål.»

«En samlet helhetsvurdering av løsningsforslagene etter kriteriene i tabellen under vil avgjøre hvem av de kvalifiserte og utvalgte leverandørene som vil bli kåret som vinner. Kriteriene er oppgitt i uprioritert rekkefølge.»

Mål 1**Høy arkitektonisk kvalitet og byrom**

- Nybygget bør være av en slik kvalitet at det vil bli ansett som et kulturminne fra vår tid i framtiden, og på den måten styrke omdømme til Stavanger og regionen.
- Nytt teater- og museumsbygg skal ha svært høy arkitektonisk bygningsmessig og estetisk kvalitet, og skal være et positivt supplement til byutviklingen, samtidig som det ivaretar og er tilpasset det eksisterende kulturmiljøet.
- Nytt teater- og museumsbygg skal ha en klar identitet som viser institusjonenes samfunnsoppdrag. Bygget med sine uteområder skal være en åpen, inkluderende og menneskevennlig møteplass for byens og regionens befolkning, og en attraksjon for tilreisende.
- Nybygget skal planlegges og realiseres på en ansvarlig måte med høye miljøambisjoner og framtidsrettede løsninger.
- De utvendige områdene bør kobles sammen med eksisterende parkstrukturer og styrke forbindelsen med byrommet.
- Løsningsforslaget skal bidra til å oppfylle de fire målene for byutvikling i prinsippene i Plan A – Handlingsplan for Stavangers arkitekturstrategi.

Mål 2**Vern gjennom bruk**

- Utviklingen av Kannikhøyden skal baseres på prinsippet om vern gjennom bruk, der historiske bygninger og kulturmiljøet bevarer og revitaliseres gjennom aktiv anvendelse.
- Utviklingen skal bli tilpasset, de historiske monumentalbyggenes særpreg.
- Prosjektets utforming, material- og fargebruk og fasadeuttrykk på ny bebyggelse skal ta hensyn til, og bli tilpasset, de historiske monumentalbyggenes særpreg.
- Det nye teater- og museumsbygget skal respektere og styrke områdets kulturhistoriske identitet ved å koble nytt og gammelt på en helhetlig, gjennomtenkt og bærekraftig måte.

Mål 3**Moderne scener og full produksjonslinje for teateret**

- Teateret skal være en moderne og funksjonell arena for scenekunst, publikum og undervisning, med tre scener tilrettelagt for teater og en fullverdig produksjonslinje.
- Scene 1 og scene 2 skal være tilrettelagt for repertoarteater med tilhørende magasiner for kortidslagring av kulisser, noe som vil gi økt fleksibilitet, høyere aktivitetsnivå, bedre ressursutnyttelse og en mer bærekraftig drift.
- Scene 3 og studioscene til Barne- og ungdomsteatret skal være fleksible scener for mindre oppsetninger. Til sammen vil alle scenene styrke arbeidet med barn og unge og skape et bredt scenekunststilbud til publikum.
- Produksjonslinjen med prøvelokaler, verksted og kontorer skal sikre effektive arbeidsprosesser, fra idé til ferdig forestilling, og legge til rette for høy kunstnerisk kvalitet, fleksibel sceneteknologi og effektiv logistikk mellom alle scener og verksteder.

Mål 4**Moderne utstillingssaler og løsninger for nærmagasin og samlingsforvaltning for museet**

- Museet skal ha moderne saler som gir rom for nyskapende og spektakulære utstillinger.
- Areal for temporære og faste utstillinger skal være fleksible og romme ulike typer utstillinger.
- Utstillingssaler i nybygg skal tilfredsstille krav til internasjonale utstillinger.
- Lokaler for samlingsforvaltning og produksjonslinje skal oppfylle krav til sikkerhet, funksjonalitet og arbeidsmiljø, og legge til rette for effektive arbeidsprosesser.
- Det skal legges til rette for åpne magasin slik at publikum kan få innsikt i og delta i museets arbeid med samlingene.

Mål 5**Felles areal for sambruk, samhandling og samskaping**

- Gjennom utbyggingen på Kannikhøyden skal det skapes et nytt offentlig rom som legger til rette for sambruk mellom teateret og museet, samtidig som det åpner for nye tilbud og funksjoner.
- Felles areal som foajé, servering og formidlings-areal skal utformes som et "tredje rom" – et sted der mennesker kan møtes uformelt, uavhengig av om de har billett til en forestilling eller utstilling.
- Det skal legges til rette for en fleksibel bruk av felles areal til alt fra små, spontane kulturarrangementer til større samlinger og aktiviteter.
- Nytt teater- og museumsbygg skal imøtekomme et bredere samfunnsbehov gjennom innovative løsninger for sambruk, med blant annet felles publikumsområder og arrangementslokaler som senker terskelen for deltakelse.
- Kannikhøyden skal bli en levende møteplass med aktivitet hele dagen, året rundt, og som inviterer til samhandling med publikum, kunst-, kultur- og samfunnsaktører og byen.

Mål 6**Flyt, logistikk og effektiv drift**

- Bevegelsesflyt og logistikk i nytt teater- og museumsbygg skal utformes slik at ansatte og besøkende kan bevege seg på en effektiv og behagelig måte. Publikum skal kunne navigere enkelt, unngå køer og ha en positiv opplevelse.
- Nytt teater- og museumsbygg skal ha en intern arbeidsflyt som sikrer effektiv drift og gode arbeidsforhold for ansatte.
- Smart arealbruk skal kombineres med fleksible løsninger slik at det nye teater- og museumsbygget blir en effektiv, trygg og inspirerende arbeidsplass som legger til rette for kunstnerisk og faglig utvikling.
- Sikkerhet, universell utforming og arbeidsmiljø vil være sentrale prioriteringer, og nybygget skal oppfylle gjeldende krav til brannvern, ergonomi og tilgjengelighet for alle brukergrupper.

Mål 7**Gjennomførbarhet**

- Løsningsforslaget skal være realistisk og gjennomførbart.
- Løsningsforslaget skal være realistisk innenfor tekniske og økonomiske rammer.
- Grunnforhold og tekniske føringer må være gjennomførbare på en forsvarlig måte.
- Byggtekniske løsninger skal være gjennomførbare og sikre høy kvalitet, funksjonalitet og fleksibilitet for framtidig bruk.
- Løsningsforslaget må vise hvordan klima- og miljøambisjoner kan ivaretas for å sikre et bærekraftig prosjekt.

6 Juryens generelle kritikk

Konkurransen har et viktig kulturelt format, der det kulturhistoriske på stedet skal ivaretas og utvikles. Programmet, med to sterkt meningsbærende institusjoner, gir forventning om innfrielse på høyt nivå. Det ferdige anlegget skal videreføre en tradisjon og styrke byens identitet. Oppgaven har også et størrelsesomfang og en prominent posisjon som åpner for et byutviklingsperspektiv.

Juryen konstaterer at konkurransen har vært vellykket i den forstand at det er synliggjort flere muligheter for å innpasse det omfattende programmet i en meget utfordrende situasjon/tomt som er historisk viktig i Stavangers bybilde, både med levende institusjoner, bygningsmiljø og parkområde. Tomten er også rammet inn av omfattende infrastruktur som har en viktig rolle i framtidens byutvikling.

Et moderne og funksjonelt kombinasjonsbygg for museum og teater har en del absolutte krav til volumer (scenerommet, bakscene og sidescener, scenetårn, store utstillingssaler m.m.), og også låste krav til intern og ekstern logistikk som til sammen er utfordrende å innpasse på denne lokasjonen. Det at de historisk viktige bygningene teateret, museet og turnhallen skal bevares, gjør situasjonen ytterligere utfordrende.

Forslagsstillerne har gjort ulike prioriteringer når det gjelder plassering av hovedvolumer, både over og under dagens terreng, ulike løsninger for publikumsadkomst og ulike løsninger for vareadkomst og logistikk inn til institusjonene. Dette har gitt svar som er mer eller mindre vellykket når det gjelder forslagetets innpassing i bybildet (fjern- og nærvirkning), hensynet til de historiske bygningene og parkanlegget, løsning for publikums- og vareadkomst, indre logistikk og publikumsflyt, og teknisk og økonomisk gjennomførbarhet.

BYBILDET

Allerede i dag er scenetårnet et dominerende element i bybildet, spesielt i fjernvirkning fra nord over Breiavatnet. Ved utforming av et nytt, større scenetårn må forslagstillerne ha et bevisst forhold til dette, og hva en ønsker å oppnå arkitektonisk med dette bygningselementet. Forslagene spenner fra løsninger som forsterker scenetårnet som landemerke både med plassering og utforming (*Varde, Kannikhøyden*), via forslag som demper det noe ned (*Etter Eckhoff, Fjellspeil, Samspill*), til en løsning der tårnet er helt integrert i et nytt stort bygningsvolum (*Alt henge samen*). Her virker det som at de som har valgt å dempe det ned og plassere det lengst mulig nordøst på tomten, har kommet best ut av det, men også konseptet om et arkitektonisk tydelig landemerke (*Varde*) er vurdert av juryen som i prinsippet en interessant løsning.

Forslagene har i ulik grad valgt å «grave» seg ned for å få plass til det store programmet uten å ruve for mye i terrenget eller bygge ned park og uteareal. Spesielt *Fjellspeil* og til dels *Varde* har valgt å legge mange funksjoner under bakken, og de har også lagt rom under hele den eksisterende museumsbygningen, hvilket vil kreve ny bæreløsning og fundamentering for hele denne bygningen. *Etter Eckhoff* har en mellomløsning, mens de tre andre forslagene har mye nytt, markant bygningsvolum på store deler av tomten.

Juryen vurderer det som avgjørende at det skapes en god, åpen og publikumsvennlig situasjon for adkomst mot den i framtiden trafikkerte sykkel- og kollektivgaten Teaterveien og mot Leif Isaksens plass. Her kan det virke som at flere av forslagstillerne har undervurdert behovet for en romslig forplass som også håndterer nærvirkningen av veggen ut mot Teaterveien. I flere av forslagene virker denne veggen for massiv og lite inviterende eller urbanisert, også sett i lys av kommende bebyggelse på den andre

siden av Teaterveien (særlig *Samspill* og *Varde*). De ulike løsningene for selve inngangspartiet virker i ulik grad lesbare som en viktig hovedadkomst for byens museum og teater.

Tilkomsten fra dette nedre nivået og opp gjennom museumsparken i øst vurderer juryen som et viktig moment, også i lys av vernehensynet for den historiske parken. En offentlig tilgjengelighet og forbindelser her vil styrke bruken av anleggets uteområder og knytte det til bystrukturen på alle sider.

Alle forslagene har en offentlig plass eller park langs Muségata der «Pennalet» ligger i dag. Dette virker som en god og logisk løsning med tanke på solforhold og koblingen til Sykehusparken, der man oppnår et lunt, solfylt uteareal, skjermet for støy fra hovedvegssystemet i øst. De fleste forslagene har også en inngang til museumsetasjene fra denne vestsiden, men kvalitetene er ulike i løsningene når det gjelder lesbarhet, forming av uterom og programmatisk samvirke mellom ute og inne, for eksempel ved servering og aktiviteter for barn. Situasjonen rundt den historiske, monumentale adkomsten til det eksisterende museet synes også noe uavklart i flere av forslagene.

HENSYN TIL PARKLANDSKAP OG VEGETASJON

Det har i konkurransen vært lagt som et premiss at prosjektet skal prioritere gode, varierte og offentlige tilgjengelige uterom. Særlig trekkes det fram at parken rundt museumsanlegget er en viktig del av byens historiske parkdrag og landskapskarakter. Parken har i dag mange store, eldre trær, hvorav flere asketrær – en art som er sterkt truet i Norge.

Den sørlige delen av parken inngår i en hensynssone i gjeldende sentrumsplan. Blant merknadene til planprogrammet ble nedbygging av grønnstruktur og fjerning av store asketrær nevnt.

Uterommet mot Sykehusparken er i alle forslag prioritert som et åpent plassrom eller hage, med varierende grad av programmering og henvendelse til dagens hovedinngang til museet. Det er også variasjon i besvarelsene med hensyn til hvilken høyde dette utearealet etableres på, likt dagens terrengnivå (*Etter Eckhoff, Varde, Alt henge samen* og *Kannikhøyden*) eller opp til 1. etasjes gulvnivå i museet (*Samspill* og *Fjellspeil*).

Mot trehusbebyggelsen i sør, og særlig mot parken i øst, varierer forslagene mer. De fleste forslagene marginaliserer dette parkrommet til en smal stripe langs Teaterveien/Lagårdsveien. *Kannikhøyden* og *Etter Eckhoff* skiller seg ut på dette punktet. De har tydelig plassert bygningsmassen mot vest med hensikt om å bevare flere større trær, og har en sammenhengende grønnstruktur på terreng.

Samspill har som eneste forslag lukket inne parkrommet til en indre museumshage, noe som synes å være i strid med prinsippet om et offentlig tilgjengelig parkrom.

HENSYNET TIL EKSISTERENDE BYGNINGER OG VERN GJENNOM BRUK

De tre historiske bygningene, som i henhold til programmet skal integreres og spille sammen med ny bygningsmasse, er alle i monumental, klassisistisk murarkitektur. En stor utfordring i denne konkurransen har vært å opprettholde de historiske bygningene i mest mulig grad som singulære, fristilte volumer, der de historiske fasadene blir ivaretatt med sin monumentalitet og betydning.

Bevaring av teaterets østfløy (Malersalen) har i konkurransen vært et åpent spørsmål, men der det er signalisert at vernemyndigheter ønsker den bevart. Gjennom vurdering av løsningsforslagene erfarer juryen at en bevaring av dette volumet, inkludert også bakre deler av selve teaterbygningen, gir en bedre mulighet for å la nye arealer dempe seg bak de historiske bygningsvolumene, som da får beholde sin kulturelle rolle selv i det langt større nye anlegget. Ikke minst sett fra bakkenivå tett på blir dette forholdet tydelig. *Etter Eckhoff* er det eneste løsningsforslaget som har bevart Malersalen, mens *Samspill* har bevart selve dens fasade ut mot Teaterveien, og da innbygget i en større, ny fasade i samme posisjon.

Det er stor variasjon i forslagene, spesielt når det gjelder hensynet til den eksisterende museumsbygningen, som i dag har rollen som en frittliggende bygning i parken. Noen har valgt å legge store volumer tett inntil bygningen på flere sider (særlig *Samspill* og *Alt henge samen*), andre har valgt løsninger med mer dempede og frittstående bygningsvolumer, spesielt i øst og sør, hvilket gjør tilpasningen enklere. Flere forslag har helt eller delvis bygget arealer inntil museumsbyggets kjelleretasje (særlig *Fjellspeil* og *Samspill*). Dette har medført at sokkelen på bygningen har blitt innebygget og dermed fjernet som arkitektonisk element. Juryen ser dette som noe utfordrende i et verneperspektiv, men at det har vært vanskelig å unngå en slik innbygging dersom det skal oppnås forbindelse mellom det nye og det gamle. Dette er også blitt veiet opp mot fordelene ved unngå store, dominerende volum over bakkenivå.

I et samlet verneperspektiv har juryen vektlagt volumfordeling og plassering, inkludert forståelse av de romlige egenskapene som kan oppstå mellom det gamle og det nye. Det er blitt vurdert som viktig at den vernede bygningsmassen ikke blir fratatt sin kulturhistoriske og arkitektoniske rolle i anlegget. Forståelsen av dette romlige og planmessige grepet i situasjonen har vært høyt prioritert. Samtidig har det vært viktig å se potensialet i forslagenes skissering av materialitet og uttrykk, og om dette kan forstås som relevant, med et potensial for videreutvikling, sett i relasjon til de historiske bygningenes uttrykk.

PUBLIKUMSOPPLEVELSE

Juryens oppfatning er at det, i tillegg til tidsriktige og funksjonelle lokaler for begge institusjonene, har vært et hovedmål med konkurransen å skape inviterende og interessante romforløp som både institusjonenes besøkende og publikum som ikke har løst billett kan ha glede og nytte av. Her har forslagene et spenn i løsninger, fra én stor felles adkomsthall til mer underdelte, desentraliserte og intime løsninger.

I juryens vurdering har det vært fokus på at det oppnås inviterende, innvendige bevegelseslinjer for publikum mellom nedre og øvre nivå, og med arkitektoniske og romlige kvaliteter som løfter anlegget til et samlet sosialt og kulturelt lesbart anlegg, altså ikke bare i et pragmatisk perspektiv.

Det har også vært viktig å lete etter de løsningene som plasserer felles bruksrom slik at begge institusjonene kan ha eierskap til disse. Dette gjelder særlig flerbruksrom, samlingsrom, spisesteder, garderober, toaletter og foajéarealer.

For museet har det vært viktig å ivareta både utstillingskvaliteter og formidlingsaspektet, inkludert hyppige besøk av skoleklasser, der samvirket mellom utstillingsopplevelser og læringsprosesser er ønsket reflektert inn i planløsningene. Det har også vært et poeng at nye arealer har mer fleksible arealer med mer utvidete brukskvaliteter enn det de gamle utstillingsrommene kan gi.

Alle utstillingsarealene og samvirke mellom de ulike rommene må gi god, romlig lesbarhet for publikum. Dette er avgjørende for publikums utstillingsopplevelse.

Museets uteareal mot vest gir også muligheter for verdifull publikumsbruk, og da gjerne sett i relasjon til museets foajé, butikk og spisested.

For teaterets publikum er lesbarhet og tilgjengelighet til alle scener viktig, inkludert effektiv inn- og utflyt, ikke minst i pausene, samt at serveringsdisker og kødannelser rundt disse ikke hindrer denne flyten. Særlig Scene 1 bør ha en ikonisk og lesbar posisjon i anlegget.

Også teateret har stor aktivitet for skoleklasser og er en viktig arena for barn og unge som vil lære og

utvikle skuespillerkunst. Slik sett er det glidende overganger særlig for de unge mellom typiske publikumsarealer og mer arealer back stage.

PRODUKSJON OG ARBEIDSPLASSE

Samlet for hele anlegget settes det høye krav til logistikk og brukskvaliteter for all produksjon og alle ansatte. Selv om anlegget har et overordnet kulturformat, skal det også fungere praktisk på høyt nivå.

For teateret er det svært viktig at alle saler kan fungere godt i henhold til programmets krav til størrelse og funksjon. Løsningene må i tillegg ha logistikk og fellesarealer som gir mulighet for samtidige forestillinger på alle scener. Det er også viktig at produksjonslinjene for kulisser etc. er ivaretatt fullt ut, der det er spesifikke krav til romstørrelser og logistikk. Løsningene må også gi effektive og oversiktlige bevegelsesmønstre for produksjonsansatte og skuespillere.

For museet er det viktig at det nye anlegget gir moderne, fleksible arealer for utstillinger på internasjonalt nivå som kan supplere de gamle lokalene og basisutstillingene. Prosesser rundt håndtering av innkomne objekter, inkludert generell sikkerhet, karantene-fasiliteter, tydelige skiller mellom rene og skitne soner og preservering gis stor oppmerksomhet.

Løsninger for varemottak er i denne oppgaven en særlig stor utfordring, grunnet trafikkert fylkesvei og bevaringsverdig terrengsnitt på østsiden, samt store høyder opp til øvre nivåer i sør og vest. I samråd med trafikk eksperter har juryen forståelse for at varetransport ikke kan rygge ut i kjørebane og heller ikke over fortau. Dette betyr at kjøremønster må ivaretas innenfor tomtens avgrensinger. For innkjøring på nedre nivå synes *Varde*, *Fjellspeil* og *Kannikhøyden* å ha krevende løsninger, mens *Samspill* har løst dette i stor grad (for teateret). For innkjøring på øvre nivå, med heis ned, synes *Kannikhøyden*, *Alt henge samen*, *Samspill* og *Fjellspeil* å ha krevende løsninger på ulikt vis, mens *Etter Eckhoff* viser potensial for løsning. Varemottak via store vareheiser ansees som en mulighet, men krever sannsynligvis en mulig alternativ metode, dersom heis skulle komme i driftstans. Dette gjelder særlig teaterets varemottak. En løsning der det er to

vareheiser, som kan benyttes av begge institusjonene dersom den ene heisen har driftsstans, vil også kunne være et moment i kommende vurderinger.

Etter juryens vurdering har forslagene hver for seg synliggjort gode og interessante løsninger for enkelte av disse premissene, men alle forslagene har noen klare svakheter som krever videre bearbeiding.

GJENNOMFØRBARHET

Vurdering av gjennomførbarhet vil i juryens arbeid i stor grad handle om å vurdere risiko knyttet til tekniske løsninger og kostnader. I tillegg til dette så er sannsynlighet for konstruktiv prosess med vernemyndigheter og byplanmyndigheter en viktig faktor i dette prosjektet.

Når det gjelder gjennomførbarhet og risikobildet knyttet til tekniske løsninger og kostnader, så er fjerning av masser i terrengsnittet et sentralt tema. Det handler om hvor omfattende fjerning av masser i utstrekning og dybde er, hvor tett på det kommer særlig museet, og ikke minst, hvor mye som tas ut under selve museumsbygningen. Selv om det finnes tekniske løsninger for det meste, vil kostnadsfaktor og risiko samt sikkerhet i byggeperioden bli krevende parametere som kan definere grad av gjennomførbarhet i praksis.

Avstand til museet og særlig omfang av masseuttak under museet blir svært avgjørende. Juryen har i samråd med teknisk ekspertise forståelse for at fjerning av masse under hele eller store deler av museumsbygningen er svært krevende (*Varde, Fjellspeil, Alt henge samen*), mens svært begrenset omfang er vesentlig mindre problematisk. Også masseuttak helt tett på langs alle de gamle fundamentene er utfordrende, men der en avstandssone vil avhjelpe vesentlig.

Vurdering av gjennomførbarhet knytter seg også til vernehensyn og ivaretagelse av en bysituasjon. Juryen anser det som et viktig moment for gjennomførbarheten at vinnerprosjektet har et potensial for konstruktiv dialog i alle myndighetsprosesser, for å sikre framdrift i prosjektet.

Juryens individuelle kritikk av utkastene

ALT HENGE SAMEN

Forslagets hovedgrep består av to hovedelementer: Ny lamell lagt tett på museets østside og storslagen inngangsfoajé. Særlig preges løsningsforslaget av en 80 meter lang lamell lagt tett på museets østside og med gesimshøyde tilsvarende den historiske bygningen. Kombinert med en tettliggende ny fløy på sørsiden samt omfattende volumer på nordsiden av museet, blir den vernede museumsbygningen sterkt innebygget og mister sin historiske intensjonale styrke. Grepet er krevende med hensyn til ivaretagelse av museets kulturelle og arkitektoniske rolle i situasjonen.

Artikleringen av både fasader og innvendige rom har henvisninger til klassisk struktur, hvilket i seg selv er interessant. Like fullt framstår de nye bygningsvolumene, i størrelser og plassering, med en mangelfull følsomhet for det historiske anlegget, slik at samlet blir det arkitektoniske grepet lite troverdig som medspiller i forholdet til det verneverdige anlegget.

Den store trappen for adkomst fra Muségata virker overdimensjonert i forhold til helheten, men har også gode kvaliteter som et oppholdssted. Dog henvender den seg til en relativt uviktig bygning på den andre siden av Muségata. En henvendelse mer direkte inn til Sykehusparken ville gi trappens format og rolle noe mer begrunnelse.

Inngangsfoajéen nede er storslagen, men juryen tviler på om den ville oppleves god for mer uformelle treff og sonedelte småskalahendelser. Publikumsflyten fra nedre foajé til øvre museumsfoajé/butikk/kafé virker noe skjematisk mer enn arkitektonisk studert. Arealer for samhandling mellom de to institusjonene er logistisk noe krevende organisert med tanke på nettopp dette. Det er ikke svart ut korrekt antall flerbruksrom.

Teatersalongen for Scene 1 er plassert slik at publikum har tilgang kun fra den ene siden og bakfra, hvilket er fremmed for teatertypologien tradisjonelt sett, og kan gi praktiske ulemper for publikumsflyten, særlig inn og ut ved pausene. Arkitektonisk og romlig virker relasjonen mellom foajé og publikumssalongen her noe uforløst og svakt lesbart. Scene 1 sin scene, sidsescener og bakscene har ikke tilstrekkelige dybder.

Mellomrommet, «Museumsstredet», gir begrensede utstillingskvaliteter, og framstår mer som en foajé eller et galleri, der potensialet for kontakt mellom «gaten» og de nye utstillingsarealene langs denne er begrenset slik programmet er lagt ut. Arealene i den nye parallelle fløyen er smale, tilsvarende de i det gamle i museet, og kompletterer ikke det eksisterende i stor nok grad med tanke på ønske om nye bruksmuligheter.

Løsningsforslaget legger opp til utgraving under en tredjedel av museumsbygningen, helt ned til nedre nivå. Dette utgjør både en stor kostnad og høy risiko.

Bruken av tre som materiale i deler av strukturen over bakkenivå gir løsningsforslaget et positivt miljøaspekt.

Samlet

Løsningsforslaget framstår som et tydelig bidrag med tanke på arkitektonisk artikulering av fasader, men volumarrondering og romlige bruksegenskaper og sammenhenger følger ikke opp dette på en overbevisende måte. Romlige og logistiske kvaliteter virker begrenset av det samlede volumkonseptet.

ETTER ECKHOFF – MELLOM TRÆR, BYGG OG BY

Forslaget utmerker seg ved sin respektfulle og gjennomtenkte tilnærming til kulturmiljøet på Kannikhøyden, samtidig som det godt på vei løser det komplekse programmet.

Prosjektets hovedgrep – å plassere nye bygninger mellom teateret og museet i en komposisjon som minner om en vindmølle – frigjør museumsbygningen og lar dens fasader igjen stå fritt i hagen. Dette grepet viderefører Hartvig Sverdrup Eckhoffs opprinnelige intensjoner og styrker opplevelsen av de historiske bygningene som selvstendige monumentalbygg. Forslaget viser en sjelden evne til å balansere nytt og gammelt, der de nye volumene underordner seg og styrker det eksisterende institusjonslandskapet.

Særlig positivt er det at forslaget bevarer teaterets østfløy (Malersalen) fra 1920. Dette er det eneste forslaget som gjør dette, noe som vurderes som avgjørende for å unngå konflikt med nasjonal verneplan og antikvariske myndigheter. Det gamle teateret beholdes også i sin fulle dybde. Juryen mener at prosjektet samlet sett styrker kulturmiljøet gjennom åpne parkrom, tydelige siktlinjer og en naturlig videreføring av det historiske terrenget ned mot Teaterveien.

Volumoppbyggingen er godt tilpasset topografien og bystrukturen. Scenetårnet er plassert mot nordvest og holdes under museumsbygningens gesims, noe som sikrer balanserte siktlinjer fra Breiavatnet. De nye volumene åpner seg mot Teaterveien og trapper seg opp mot Fylkeshuset, noe som bidrar til en harmonisk silhuett. Volumet mot sør harmonerer i noe mindre grad med trehusbebyggelsen sør for dette, hvilket ansees som akseptabelt, men først og fremst påvirker det i liten grad lesbarheten til museumsbygningen.

Parkdraget videreføres med åpne plener, stier og ny beplantning, samtidig som eksisterende terreng og natursteinsmur mot Teaterveien bevares. Dette sikrer historisk kontinuitet og opprettholder parkens karakter som offentlig grøntdrag. Prosjektet har som premiss å bevare verdifulle trær og restaurere noe av gartner Poul Holst Poulssons historiske hageanlegg. Forslaget viser gode ute- og innesituasjoner, blant annet med et trappeamfi ned mot det som kan fungere som et utvendig møtested og en undervisningsarena for museet. Utescene på tak er et mindre opplagt forslag, men kan lett erstattes av en annen funksjon knyttet til bruken inne.

Varelevering løses med etablering av et vareleveringstorg på sydsiden av museumsbygget. Alt som skal til teaterverksteder er avhengig av denne heisforbindelsen, hvilket ikke er den driftsmessig beste løsningen for teateret. En forlengelse av museets vareheis til teaterverkstedenes nivå vil kunne gjøre løsningen, som nå baseres på kun én vareheis, mer robust og gjennomførbar. En mulighet for etablering av direkte varelevering fra Teaterveien og inn på samme nivå med verksteder kan vurderes som et supplement, i tillegg til foreslåtte heisløsning, og bør undersøkes nærmere i videre utvikling. Forslaget viser god avstand til Teaterveien.

For teateret gir forslaget en variert og karaktersterk foajé med god lesbarhet for publikum. Bevegelseslinjene er gode, men muligens noe underdimensjonerte enkelte steder. Forslaget legger til rette for en interessant «scene-rotasjon» for Scene 1, for å kompensere for at én av sidescenene er mindre. Før man eventuelt bestemmer seg for å avvike den tradisjonelle scenetekniske «layout», bør det i videre utviklingsfase undersøkes om det er mulig å få til å både øke scenearealet og få på plass to like sidescener med ideelle mål. Også en noe økning av selve teatersalens bredde bør vurderes. Juryen er av den oppfatning at det er potensiale for dette. Det også lagt opp til en transportåre sentralt under museet, men denne kan også vurderes løst på andre måter.

Prøvesalen ligger på riktig nivå, og løsningen for BUT (Barne- og ungdomsteatret) vurderes som god.

Scene 3 har dårlig forbindelse med verkstedet der man må ned for å komme opp til scenen, noe som bør bearbeides videre. En forbindelse med verkstedene på samme nivå bør vurderes på bekostning av publikumsinngangen mellom eksisterende teaterbygning og Turnhallen. Små garderober bør vurderes plassert høyere opp i anlegget for å innfri behovet for dagslys. Scene 2 er noe underdimensjonert, men har fine muligheter for en justering av bredde, utover i terreng og/eller innover mot museet.

For museet gir løsningen god kobling oppover i bygget, men publikumsgarderobene er i kjelleren for begge brukere, noe som ikke er ideelt for museet. I videre bearbeidelse kan det vurderes å legge inn noen garderober tettere på museets arealer. Bevegelsen fra nedre inngang og opp til museum er relativt kort – to etasjer – og med god lesbarhet og arkitektonisk styrke. Det romslige og store sammenhengende arealet for skiftende utstillinger vurderes som en svært god løsning. Det er god forbindelse til nærlagre og andre magasiner som kan åpnes for publikum. Toaletter finnes i alle etasjer, men garderober bør etableres også i nærheten av museet, eventuelt på mesaninnivået like under museet. Undervisningsrom tett knyttet til utstillingsarealene er en bra løsning som gir fleksibilitet.

Beskrivelsen kommuniserer ideer og tanker på en måte som er faglig forankret, men også lett å forstå. Forslaget viser moderne arkitektur på historiske premisser, og bruker søyler og rytmer som kommuniserer med eksisterende bebyggelse, samtidig som det er tydelig hva som er nytt.

Forslaget legger til rette for samtidighet og sambruk ikke bare mellom teater og museum, men også mot andre eksterne aktører. Gjennomtenkt plassering av sambruksarealer i forhold til bebyggelsen, park og uterom, skaper gode forbindelser og interessante muligheter for både adskilt og samtidig bruk.

Samlet

Prosjektets helhetlige tilnærming til kulturmiljø, funksjon og byrom gjør det til det mest robuste og gjennomførbare av de innleverte forslagene, og løsningsforslaget har høye arkitektoniske kvaliteter. Forslaget har klare svakheter i forhold til teaterets behov, men der juryen ser muligheter for at disse kan løses. Totalt sett svarer løsningsforslaget samlet sett best på oppgaven. Juryen mener at forslaget har et solid utviklingspotensial og at det med videre bearbeiding vil kunne oppfylle samtlige mål på en god måte.

SAMSPILL

Forslaget har et klart og lesbart hovedgrep med en samlende base med tre paviljongvolumer plassert i nord: vertikalfaajéen, den øvre foajéen, scenetårnet og et museumstilbygg i syd. Inngangspartiene nede og oppe er organisert inn i den samme «kilen» mellom de to foajépaviljongene. I denne kilen er det plassert en markant og godt dimensjonert trapp som gir anleggets vertikale hovedforbindelse for publikum. Den er løst formalt sterkt, med ikonisk potensiale.

Adkomstene kan synes noe underkommunisert, men har god plassering med positivt samvirke med de to sentrale uterommene, og har utviklingspotensial for økt tydelighet. Inngangsetasjen nede har god logistikk med klare forbindelser for både publikum og ansatte. De tre salene er lett tilgjengelige, og teaterdriften synes å få god logistikk med rikelig dagslys.

For teateret er foajésituasjonen svært god – den betjener alle tre scener på en effektiv måte. Vareleveranse for teater er i nederste etasje, fra Lagårdsveien/Teaterveien, og håndteres godt logistisk på innsiden. Noen kommunikasjonslinjer går gjennom verksteder og vil måtte oppdimensjoneres. Dette er det forslaget som oppfyller dagslyskrav i størst grad.

For museet er koblingen mellom museum og teater godt løst på 1. etasjeplan i det eksisterende museet. Denne koblingen står i direkte forhold til museumsplassen i vest, der øvre inngangsparti er anlagt. Museumsparken på østsiden av museet er på samme plan som inngangsplanet, hvilket gir god relasjon mellom inne og ute. Museumsvolumet sør og øst for det gamle museet har en dominant posisjon og størrelse, men legger seg på siden av den historiske østfasaden.

Forslaget har imidlertid også utfordringer. Basens utforming fører til at den framstår lite tilpasset og gir en uheldig storform. Fasadeutformingen bidrar til et noe dominerende preg. Scenetårnets posisjon hindrer sikt fra Breiavatnet til den historiske museumsbygningen, og konseptet gir lite mulighet for å endre på dette. Det gamle museumsbygget blir trengt sammen mellom to relativt store nye bygningsvolumer, noe som utfordrer prinsippet om frittstående monumentalbygg.

Landskapsgrepet, med hevet platå foran museets begge langsider, medfører at den historiske bygningen mister noen av sine kvaliteter ved at hele sokkelen forsvinner ned under det nye «bakke»-nivået. Parken er i dette forslaget gjort om til en museumshage, som bare kan nås ved å gå gjennom bygget. Grepet gir en privatisering av dette viktige parkrommet, noe som er i strid med intensjonene i overordnede planer.

Fasadestrukturen med transparent murt tegl virker uanstrengt og samlende, men det stilles spørsmål ved om den vil fungere rent fysisk i Stavanger-klimaet med fukt, mose og frostpåkjenninger.

Prosjektet har et bruttoareal som er betydelig større enn andre forslag (ca. 3000 m² økning), noe som vil ha konsekvenser for kostnader og bærekraft. Det stilles også spørsmål til hvordan utkastet forholder seg til vern, med store bygningsvolumer tett på museumsbygningen på begge sider.

Løsningsforslaget har undergraving av museet i form av kun én korridor sentralt under dette. Selv om totalarealet er stort og legger seg relativt tett på Teaterveien, unngår konseptet vesentlig undergraving av muséet.

Samlet

Til tross for disse utfordringene mener juryen at *Samspill* har mange kvaliteter, særlig knyttet til teaterteknisk logistikk og publikumsflyt. Med videre bearbeiding kan flere av utfordringene løses, men de grunnleggende volumgrepene vil kreve betydelige justeringer for å imøtekomme antikvariske krav.

FJELLSPEIL

Løsningsforslaget har særegne kvaliteter ved sitt volumkonsept der mest mulig er lagt ned i bakken, og der volumene over terreng artikuleres som oppbrutte formasjoner, og da fortolket mer som fjell, steinbrudd, festning eller lignende. Konseptet gir et interessant bidrag inn i konkurransen, der særlig både utvendig og innvendig forbindelse mellom nedre og øvre plan utvikles originalt, og der samvirke mellom de to institusjonene er godt utviklet.

Den nedsenkete og fasetterte volumoppbyggingen bidrar til en lesning der volumene kobler seg fra den historiske arkitekturtradisjonen og inn i en organisk naturanalogi. Dette semantiske grepet er interessant, men overbeviser ikke fullt ut. Sannsynligheten er stor for at volumoppbyggingen først og fremst ville leses som bygningsmessig form, og da som relativt omfattende bygningssystem på tomten, sett fra brukerens synsvinkel på bakke- og terrassenivåene. En steinbrudd- eller festningsanalogi må også sies å ikke være relevant kulturhistorisk på dette stedet med hensyn til den romantiske landskapstradisjonen som preges av mer myke, grønne formasjoner og glidende overganger.

De romlige sekvensene i forslaget er interessante, inkludert atriene, som gir fine kvaliteter også i de nedre produksjonsarealene. Publikumsarealene for de to institusjonene bringes fint sammen, der flyten mellom programmene er svært god. Likevel er flerbruksrommene, som nettopp har denne intensjonen om samhandling, lagt isolert for seg i turnhallens øvre etasjer.

Adkomster er fordelt på flere nivåer og kan virke positivt med forsterket forhold mellom inne og ute. Inngangen for museet er lagt fra den utvendige terrasse-passasjen i nord, på et mellomnivå vesentlig lavere enn selve kjellernivået for museet. Dette gir ingen visuell sammenheng mellom den nye museumsinngangen og den historiske inngangen, og da heller ikke noen relasjon mellom inngangen og museumshagen i vest. Mangelen på programmatisk samvirke mellom inne og ute kompenseres delvis med en egen paviljong med bar i glass oppe på tak-/hagenivå med mulighet for uteservering, men juryen tviler på om dette er en god nok kompensasjon.

Løsningsforslaget for Scene 1 mangler en sidescene, og har kun delvis fungerende støttearealer. Transportlinjen fra kulisseproduksjon til Scene 3 krever en egen, lang korridor. For øvrig har prosjektet god teaterlogistikk.

Løsningsforslaget har også utfordringer med hensyn til teknisk gjennomførbarhet, der alt fjell under det gamle museet må graves ut, hvilket gir store kostnader og høy risiko. I lys av at løsningsforslaget likefullt ikke gir den nødvendige sceneløsningen for Scene 1, blir dette et tankekors; selv ved full utgraving av tomten er ikke en grunnleggende funksjonalitet for teateret oppnådd.

Samlet

Løsningsforslaget framstår som originalt og godt utviklet, med mange interessante kvaliteter. Samtidig virker volumstrukturen og det arkitektoniske uttrykket fremmed i den kulturhistoriske situasjonen. Full utgraving under museet er krevende. Grunnleggende scenefasiliteter er ikke tilfredsstillt, og konseptet ser ikke ut til å kunne innfri på dette gjennom justeringer.

KANNIKHØYDEN

Løsningsforslaget preges av et markant scenetårn som har fått en ekstra høyde med prøvesal lagt på toppen. Tårnet er lagt relativt langt bak på tomten, slik at museet fortsatt synes i synsvinkel fra Breiavatnet. Foajévolumet, med dets framskutte posisjon, samt store volumer i sør, gjør likefullt de nye volumene dominante inn i det historiske anlegget. Fasadekonsept og skalering av materialtekstur virker lite samstemt med uttrykket i den historiske arkitekturen.

Inngangen på nedre plan synes overdimensjonert i situasjonen og har samtidig svært knappe arealer utenfor. Besvarelsens illustrasjon herfra trekker veksler på nabotomten som en forplass for hovedinngangen, mens denne er planlagt for annen bebyggelse.

Inngangen på øvre plan til museet er kun ved den gamle adkomsten og gir ingen mulighet for universell utforming. Samtidig er museets foajé, billettering og butikk lagt i den gamle bygningens underetasje, slik at det ikke er sammenheng mellom utvendig adkomst og innvendig startpunkt for museet.

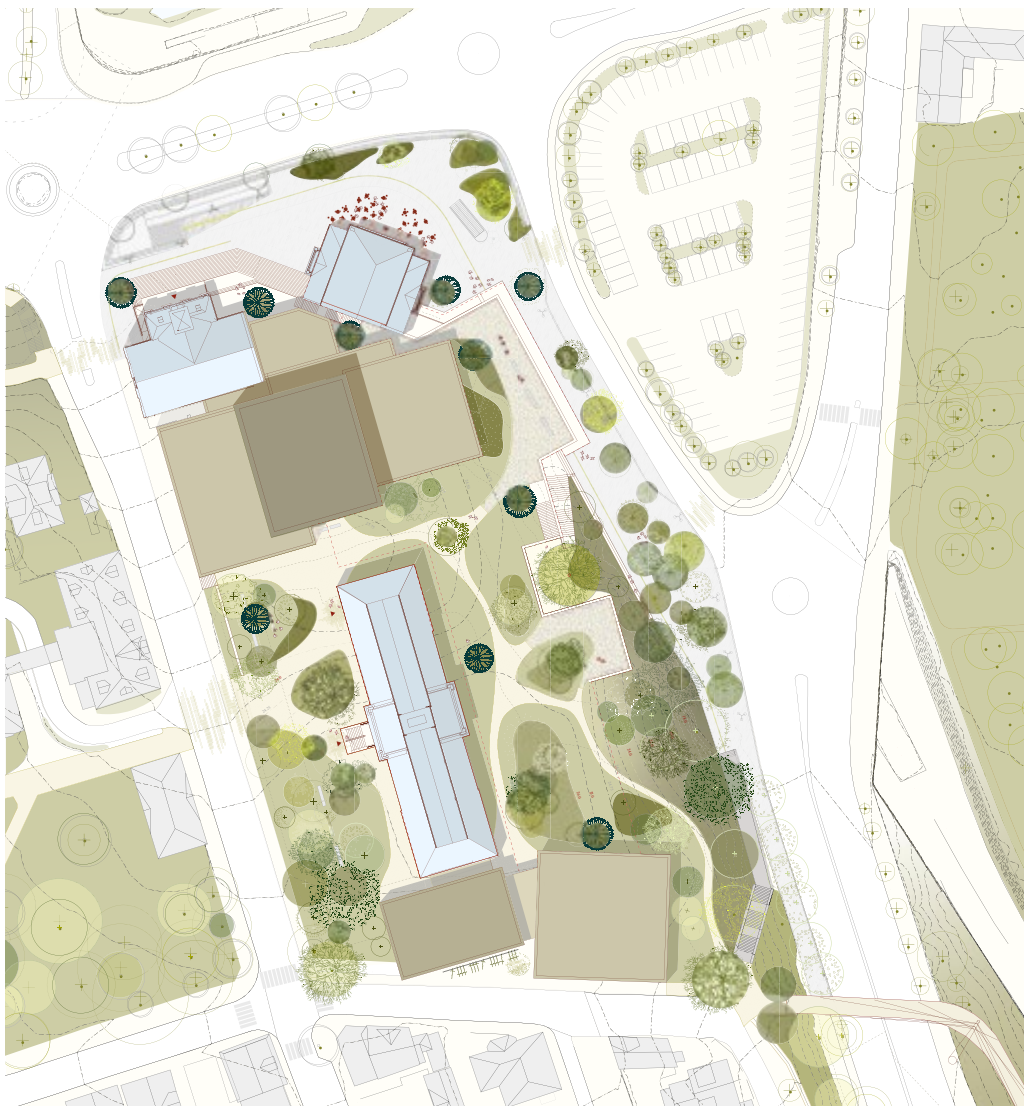

Museets hage på vestsiden har ingen programmatisk relasjon mellom inne og ute, hvilket må anses som en tapt mulighet. Kun personalinngang og kantine relaterer seg til det vestvendte uterommet som oppstår i det foreslåtte anlegget. Dette er likevel ett av bare to forslag som gjør et forsøk på å bevare store trær og en sammenhengende grønnstruktur på terrenget.

Varelevering for teateret på nedre nivå er svært svakt gjort rede for og virker som ikke fungerende. Vareleveringen oppe på øvre nivå for museet har en geometri og plassering som heller ikke fungerer.

Foajéen og dens mesanin har svak programmering og innbyr ikke til uformell eller sonert bruk. Publikums bevegelse fra nedre plan til øvre virker skjematisk og ikke utviklet arkitektonisk eller programmatisk. Bevegelsesflyt, lesbarhet og logistikk virker generelt lite utviklet for anlegget og er til dels vanskelig å sette seg inn i ved løsningsforslaget.

Plassering av Scene 1 virker positivt i bysituasjonen med et godt plassert tyngdepunkt, også med hensyn til lesbarhet og adkomst for publikum. Scene 2 og 3 har lange transportetapper fra foajé, hvilket svekker foajéens potensial og samlet lesbarhet for publikum. Plassering av prøvesal 1 oppe over scenetårnet er ikke hensiktsmessig for bruken og gir unødvendig høyt tårnvolum i situasjonen.

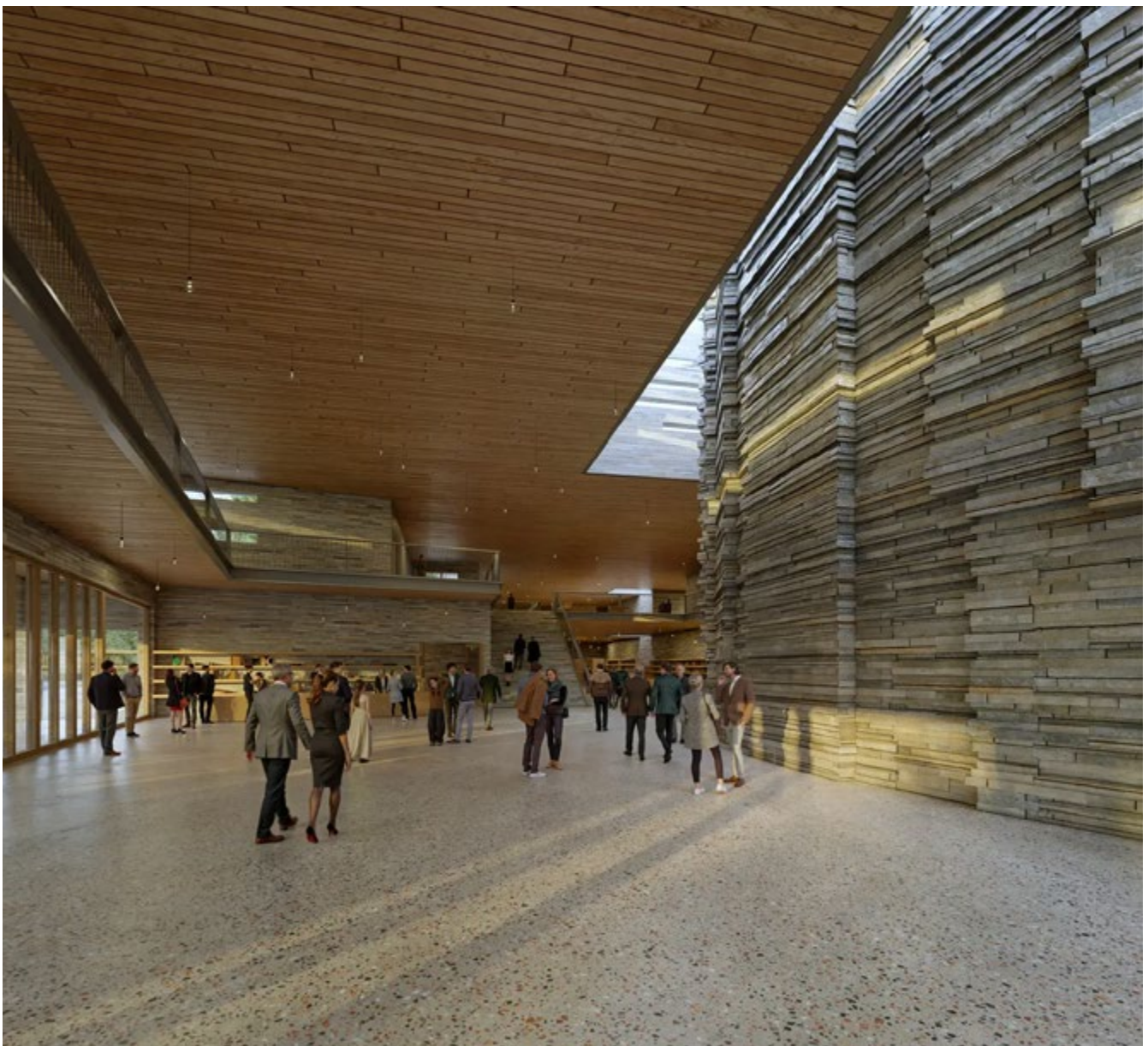

Variasjonen i fasadelivet for de nedre volumene ut mot øst bidrar positivt til opprettholdelse av det originale landskapssnittet og dets vegetasjon, mens fasadens struktur og fjellanalogi virker fremmed og er ikke troverdig, hverken teknisk eller semantisk.

Løsningsforslaget er det eneste forslaget som ikke baserer seg på utgraving under museumsbygningen, noe som vurderes som gunstig med hensyn til gjennomførbarhet.

Samlet

Løsningsforslaget framstår lite relevant inn i situasjonen, selv om bevaring av parkdrag og at scenetårnet er trukket noe tilbake mot vest med hensyn til siktlinje fra Breiavatnet drar opp vurderingen noe. De nye volumene er dominerende og virker ikke satt i en god relasjon til eksisterende volumer. Særlig uttrykket, med analogien til skiferfjell, virker upassende og ute av skala i den historiske konteksten. Logistikk og romlige egenskaper er svakt utviklet.

VARDE – ET TOPOGRAFISK KULTURKVARTAL

Forslaget opererer med to likestilte innganger i en tydelig akse – en i nord mot teaterplassen og en i syd mot museets forhage. Foajéen er delt i to: en på nedre nivå for alle scener og en på øvre nivå som er inngang til museumsbygget. Publikum når alle fire saler fra inngangsnivå, noe som gir god tilgjengelighet.

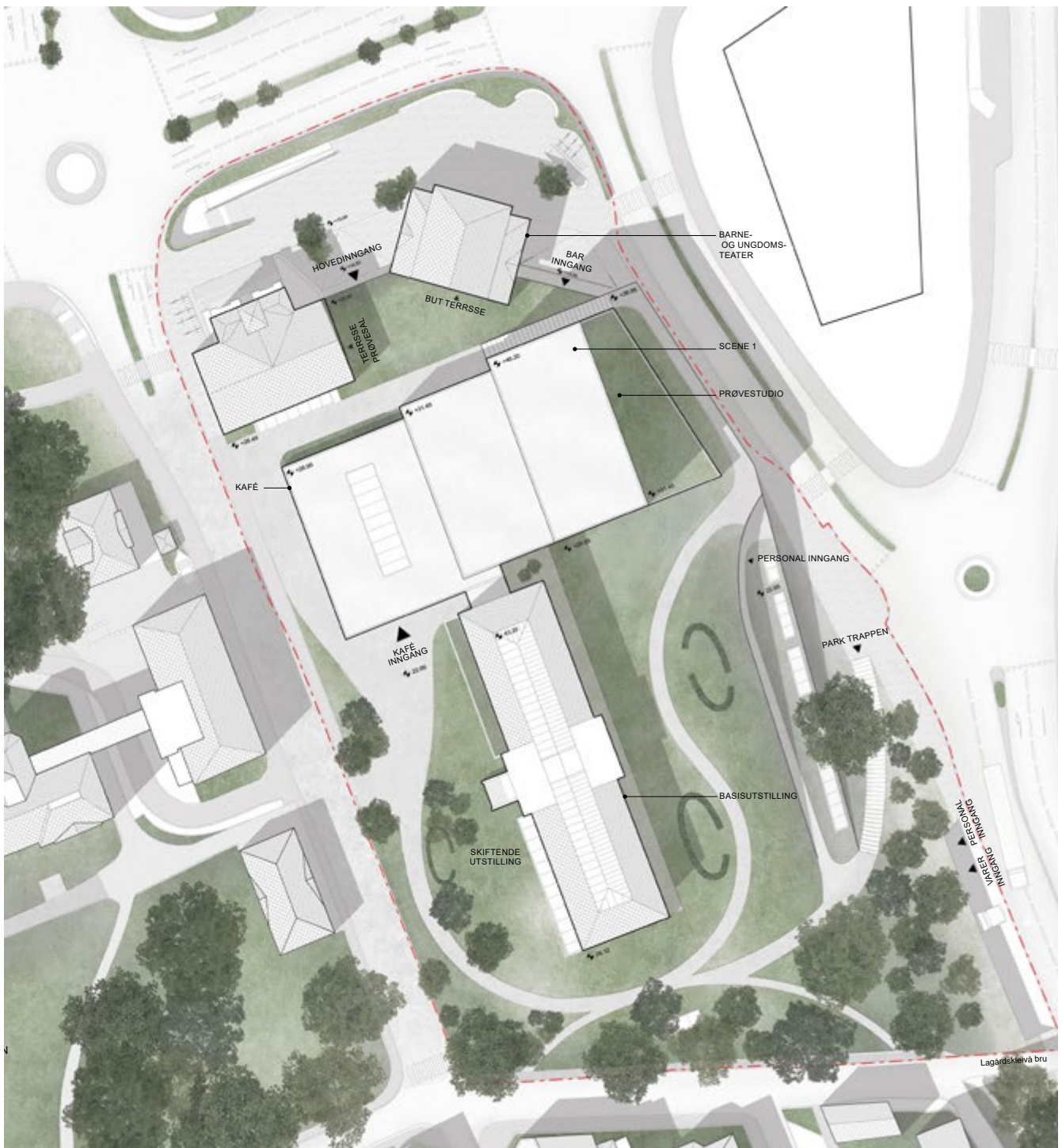
Prosjektet er driftsmessig godt gjennomarbeidet, med særlig god kobling mellom alle fire scener. For teateret er logistikken mellom verksteder og scener tilfredsstillende, om enn noe lang. For museet gir løsningen romslig foajé og en fin løsning for det største skiftende utstillingsrommet med kort avstand fra leveringspunktet, dog med stor høydeforskjell ned fra museets adkomst og billettering.

Hovedsalen er svært lik Skuespilhuset i København – en sal som fungerer godt. Toppetasjen over scenetårnet, som inneholder prøvesalen, kan signalisere aktivitet utad, men er en upraktisk løsning for selve funksjonen.

Forslaget har imidlertid betydelige utfordringer. Det bygges under dagens museumsbygning. Foreslått løsning er problematisk å gjennomføre slik det er vist, siden bygget er fundamentert på fjell og det vil mest sannsynlig være nødvendig å sprengne under den eksisterende bygningen. Dette vil også kunne føre til høyere kostnader.

Bygningsmassen har betydelig høyde og utstrekning over bakken, med et markant scenetårn som skaper et nytt toppunkt i silhuetten – høyere enn museumsbygningens gesims. Fra øst danner bebyggelsen en høy og sammenhengende fasadevegg mot Teaterveien som oppleves som dominerende. Volumet utfordrer prinsippet om frittstående monumentalbygg.

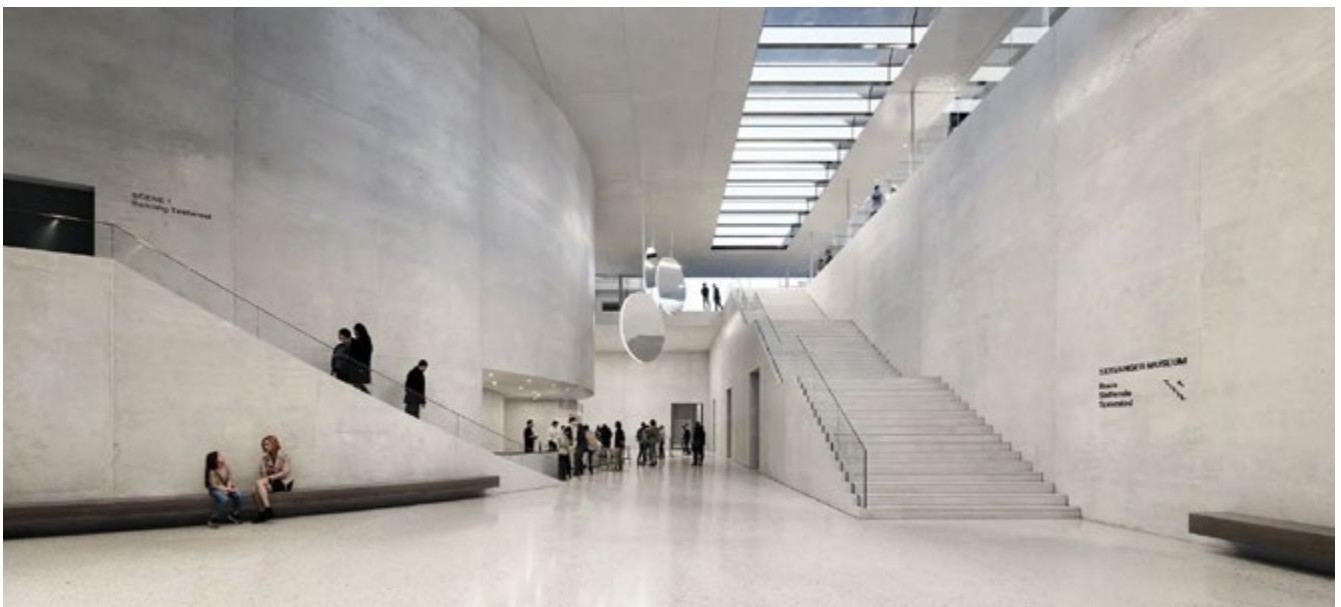

Forslaget innebærer riving av teaterets østfløy, og museumsbygningen undergraves for å etablere felles underetasje. Sammenbyggingen reduserer lesbarheten av de historiske bygningene som selvstendige volum. Bebyggelsen ligger tett på Teaterveien, og varelevering legger opp til rygging på Lagårdsveien, noe som vurderes som lite gjennomførbart med tanke på konflikt med Bussveien.

Løsningsforslaget forutsetter utgraving under hele museet, hvilket vurderes som utfordrende for gjennomføring teknisk og økonomisk.

Samlet

Det form- og materialmessige i løsningsforslaget er mindre utviklet enn planløsningen. Uterommene er lite bearbeidet, men med potensiale. Prosjektet har en tydelig holdning til kontrastering mellom nytt og gammelt.

Juryens beslutning

Juryen har i møte 14.11.2025 fattet følgende beslutning:

Vinner av konkurransen er:

Etter Eckhoff – Mellom trær, bygg og by

Juryen har videre rangert konkurranseutkast med følgende motto:

På andreplass kommer ***Samspill***

På delt tredjeplass kommer ***Varde – et topografisk kulturkvartal og Fjellspeil***

9 Juryens anbefaling for videre arbeid

Det er juryens anbefaling at vinnerutkastet *Etter Eckhoff – Mellom trær, bygg og by* legges til grunn for videre arbeid med utviklingen av Nye Rogaland Teater og Stavanger museum på Kannikhøyden i Stavanger sentrum.

Vinnerutkastet utmerker seg ved sin respektfulle og gjennomtenkte tilnærming til kulturmiljøet på Kannikhøyden, samtidig som det godt på vei løser det komplekse programmet.

Prosjektets helhetlige tilnærming til kulturmiljø, funksjon og byrom gjør det til det mest robuste og gjennomførbare av de innleverte forslagene, og løsningsforslaget har høye arkitektoniske kvaliteter.

Forslaget legger til rette for samtidighet og sambruk ikke bare mellom teater og museum, men også mot andre eksterne aktører. Gjennomtenkt plassering av sambruksarealer i forhold til bebyggelse, park og uterom, skaper gode forbindelser og interessante muligheter for både adskilt og samtidig bruk. Bevegelsen fra nedre inngang og opp til museum er relativt kort – to etasjer, og med god lesbarhet og arkitektonisk styrke.

For Stavanger museum er det vist romslige og store sammenhengende arealer for skiftende utstillinger, som vurderes som en svært god løsning. Det er god forbindelse til nærlagre og andre magasiner som kan åpnes for publikum.

Forslaget har klare svakheter i forhold til teaterets behov, både når det gjelder sceneareal og logistikk, men juryen ser muligheter for at disse kan løses uten at det svekker det konseptuelle hovedgrepet.

Det finnes gode løsninger også i de andre premierte utkastene og juryen vil spesielt framheve Samspill hvor teaterlogistikken er meget godt løst.

Juryen vil spesielt anbefale at følgende momenter vektlegges i videre bearbeiding av konsept:

- Løsninger for samtidighet og sambruk videreutvikles mellom teater, museum og eksterne aktører.
- Hovedscenen krever videre bearbeiding slik at salen blir en intim sal som har gode sikt- og lydforhold for publikum. Salens bredde bør økes noe. Også scenearealet må økes i bredden og sidescenene må ha samme størrelse.
- Scene 2 må utvides i bredden.
- Optimalisering av arbeidsflyt mellom innlastingsområde, verksteder og scener. Det må etableres transportgang med riktig høyde ved verkstedene.
- En større andel av skuespillergarderobene bør ha dagslys. En mulig løsning kan være en begrenset utvidelse av bygningsvolumet vest og nord for scenetårnet.
- Flerbrukssalen har ikke tilstrekkelig kapasitet og bør bearbeides slik at den kan romme opptil 170 personer.
- Løsning for varelevering ved Lagårdskleivå krever videre bearbeiding for å sikre kapasitet både til museet og teateret og samtidig ivareta trafiksikkerhet.

Forfattere av konkurranseutkastene

Anonymitetsprinsippet er konsekvent ivaretatt under evalueringen av konkurranseutkastene. Etter at juryen har fattet sin endelige beslutning, har konkurransefunksjonæren opplyst om at følgende arkitekter sto bak respektive utkast:

Varde – Et topografisk kulturkvartal

Moreau Kusunoki

Etter Eckhoff – Mellom trær, bygg og by

Lund Hagem Arkitekter, DRDH Architects, Jonas Thor og Edit

Samspill

Kima Arkitektur og Mestres Wåge Arkitekter

Kannikhøyden

Arkitektfirma Helen & Hard og Lundgaard & Tranberg

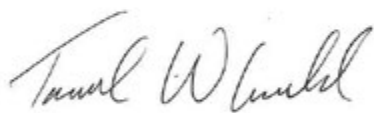
Fjellspeil

Dorte Mandrup og Holon

Alt henge samen

Team Reiulf Ramstad

11 Juryens underskrifter

Tormod W. Losnedal (H),
ordfører Stavanger kommune
Juryleder

Maiken Ree (Ap),
utvalgsmember Stavanger bystyre
Jurymedlem

Siri Aavitsland,
administrerende direktør
Museum Stavanger (MUST)
Jurymedlem

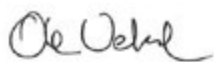
Glenn André Kaada,
teatersjef Rogaland Teater
Jurymedlem

Tor Jørgen Stray Zahl Pettersen,
seksjonssjef byutvikling,
Stavanger kommune
Jurymedlem

Bård Helland,
arkitekt, Asplan Viak
Jurymedlem

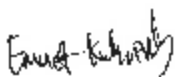
Ole Ueland (H),
fylkesordfører
Rogaland fylkeskommune
Jurymedlem

Adnan Harambasic,
arkitekt, SAAHA
Jurymedlem

Anne Kristine Aadnesen,
landskapsarkitekt, LINK Landskap
Jurymedlem

Emnet Gaim Kebreab,
styreleder Black Box Teater og
kunstnerisk rådgiver Riksteatret
Jurymedlem

Ragnar Evensen,
arkitekt og direktør
by- og stedsutvikling,
Kristiansand kommune
Jurymedlem

Erik Sandmark,
arkitekt
Jurysekretær

Stavanger
kommune

